

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudkyň JUDr. Zuzany Bystřické a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce **K. Š.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina, Odboru dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem v Jihlavě, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 11.3.2010, č.j. KUJI 17983/2010, sp.zn. ODSH 249/2010 BA, **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalovaný rozhodnutím ze dne 11.3.2010, č.j. KUJI 17983/2010, sp.zn. ODSH 249/2010 BA, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Moravské Budějovice, odboru dopravy ze dne 22.1.2010, č.j. N5/2009, ve věci záznamu o počtu řidičem dosažených bodů v bodovém hodnocení. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že se žalobce v šesti případech dopustil přestupků, za něž mu byly zaznamenány vždy 2 body, celkem tedy 12 bodů. Na základě uvedeného bylo dle § 123c odst.3 zák.č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“) žalobci dne 20.7.2009 oznámeno, že ke dni 14.7.2009 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. V námitce žalobce

nesouhlasil s posledním bodovým záznamem, neboť se domníval, že přestupek spočíval v tom, že neměl zelenou kartu při kontrole a nikoliv v tom, že nebyl se spolujezdcem připoután. Skutečnost, že byl připoután a odepl si pásy poté, co zastavil, může potvrdit svědek. Správní orgán 1.stupně požádal o prověření přestupku, k čemuž obdržel Z OOP Vranov nad Dyjí úřední záznam pprap. L. Huděce o provedené kontrole dne 14.7.2009, pokutový bok G 1969107 část „A“ vypsany dne 14.7.2009 na žalobce s pokutou 1.000,- Kč za přestupek spáchaný porušením § 22 odst.1 písm.l) zák.č.200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), a oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Poté, co bylo žalobci umožněno, aby se s podklady, které má správní orgán k dispozici, seznámil a vyjádřil se k nim a po posouzení námitek žalobce, vydal správní orgán 1. stupně dne 22.1.2010 pod č.j. N5/2009 rozhodnutí, v němž potvrdil provedený záznam 2 bodů v bodovém hodnocení za přestupek dne 14.7.2009. V odvolání proti citovanému rozhodnutí žalobce poukázal na skutečnost, že rozhodnutí nebylo blíže odůvodněno, nebylo reagováno na jeho námítky, byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, zejména nebyl vyslechnut jeho spolujezdec, který byl přítomen při kontrole dne 14.7.2009. Žalovaný přezkoumal správnost rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a jednotlivé skutečnosti posoudil následovně. Žalobce se dopustil celkem 6 přestupků, dne 9.7.2008 a 3.11.2008 porušením ustanovení § 18 odst.4 silničního zákona, dne 9.9.2008, 11.12.2008, 8.4.2009 a 14.7.2009 porušením ustanovení § 6 odst.1 písm.a) silničního zákona. Za tyto přestupky mu byly správně zaznamenány vždy 2 body v bodovém hodnocení. Správní řízení bylo řádně zahájeno a správní orgán 1. stupně měl veškeré potřebné podklady pro vydání rozhodnutí k dispozici, rozhodnutí tedy bylo vydáno v souladu s ustanovením § 118c silničního zákona. Žalovaný konstatoval, že správní orgán je při zaznamenávání bodů v registru řidičů vázán ustanovením § 123b odst.1 silničního zákona, přičemž samotný zápis bodů provede správní orgán dle přílohy č.1 silničního zákona, která nepřipouští žádné správní uvážení. Správnímu orgánu proto nepřísluší v rámci rozhodování o námitkách přezkoumávat pravomocná rozhodnutí zaslaná mu k zapsání bodů za spáchané dopravní přestupky od kontrolních orgánů. Námitky k uvedeným zjištěním je nutno řešit v rámci jednotlivých řízení s příslušným správním orgánem. Aby žalobci mohly být správním orgánem odečteny body za některý ze spáchaných přestupků, musela by být splněna podmínka ustanovení § 123e odst.2 silničního zákona, která uvádí, že se řidiči rovněž odečtou body, které mu byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu, po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí, což se v daném případě nestalo. K navrženému svědkovi žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že správnímu orgánu nepřísluší v rámci rozhodování o námitkách přezkoumávat pravomocná rozhodnutí zaslaná mu k zapsání bodů za spáchané dopravní přestupky, kterým je v daném případě oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení, neměl správní orgán důvod navrhovaného svědka v dané věci vyslechnout. Rozhodnutí ve věci námitek bylo učiněno v souladu se silničním zákonem a správním řádem.

Proti citovanému rozhodnutí podal žalobce žalobu, neboť dle jeho názoru správní orgán rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť nevyslechl jeho spolujezdce G. S., který byl přítomen při silniční kontrole dne 14.7.2009 a může potvrdit, že žalobce byl stejně jako svědek připoután bezpečnostním pásem. Tím, že svědek nebyl vyslechnut, byl žalobce zkrácen na svých právech. Dne 14.7.2009 byl žalobce kontrolován hlídkou policie, přičemž u sebe, kromě řidičského průkazu, neměl další potřebné doklady k provozu a řízení motorového vozidla. Byla mu proto uložena pokuta ve výši 1.000,- Kč, kterou na místě zaplatil. Policista žalobci nesdělil, za co mu pokutu ukládá, pouze uvedl, že uložil pokutu ve výši 1.000,- Kč a zda je žalobce ochoten tuto pokutu zaplatit, nic víc. Pokud jde o odkaz na ustanovení § 22 odst.1 písm.l zákona o přestupcích, tak ze znění tohoto

ustanovení nelze dovodit o jaký přestupek konkrétně jde, neboť se jedná o tzv. zbytkovou skutkovou podstatu přestupku. Žalobce předpokládal, že mu byla pokuta uložena za to, že neměl veškeré potřebné doklady, kdyby mu bylo policistou sděleno, že mu pokutu udělil za to, že neměl být připoután za jízdy bezpečnostními pásy, zcela určitě by s uložením pokuty nesouhlasil a pokutu by na místě nezaplatil. Z pokutového bloku ze dne 14.7.2009 vyplývá pouze odkaz na ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, proč policista neuvedl § 6 odst.1 písm.a) silničního zákona, kde je toto porušení přesně konkretizováno a nemůže být zaměněno. Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, proto žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a rozhodnutí.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil písemně tak, že žaloba směřuje proti jednomu z pravomocných rozhodnutí, na základě kterého byly žalobci body zapsány a ve vztahu k rozhodnutí žalovaného, které je formálně žalobcem označeno jako rozhodnutí žalobou napadené, neobsahuje žádné žalobní námítky. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce nebyl zkrácen jeho postupem ani postupem správního orgánu 1. stupně na svých právech, proto navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst.7 soudního řádu správního zamítl.

Před tím, než se Krajský soud v Brně začal zabývat důvodností žaloby, zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení. Dospěl přitom k názoru, že žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 68 a § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání za splnění podmínek ve smyslu ustanovení § 51 s. ř. s.

Žaloba není důvodná.

Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, jímž byly zamítnuty námítky žalobce proti záznamům bodů, které byly provedeny na základě oznámení Policie ČR.

Právní úprava bodového hodnocení je obsažena v zákoně č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o silničním provozu).

Dle § 123a zákona o silničním provozu bodovým hodnocením se zajišťuje sledování opakovaného páčání přestupků nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k tomuto zákonu.

Dle § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno: a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení; b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku; c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin.

Dle § 123e odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Dle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a pro vedený záznam potvrdí. Dle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu podá-li řidič námitky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.

Systém bodového hodnocení řidičů byl do zákona o silničním provozu zaveden zákonem č. 411/2005 Sb. Smysl a účel zavedení tohoto institutu do českého právního řádu lze vysledovat z Důvodové zprávy k tomuto zákonu, dostupné z www.psp.cz, z níž se podává, že „*bodový systém obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány “trestné” body do určité výše (...). Tyto body nejsou sankcí za přestupek nebo trestem za trestný čin, jsou pouze administrativním opatřením ohodnocujícím nebezpečnost spáchaného přestupku nebo trestného činu a registrujícím jeho spáchání. (...) Účelem systému je zejména postihovat recidivu páčání přestupků proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. (...) Dostatečný preventivní účinek má pouze hrozba ztráty řidičského oprávnění. Bodový systém pak představuje administrativní postup, kterým se*

hodnotí závažnost spáchaných přestupků, a který v tento důsledek může vyústit. Na druhou stranu ale dává řidiči kdykoli před tím, než tento krajní důsledek nastane, možnost změnou svého chování pozitivně ovlivnit své postavení a hrozbu ztráty řidičského oprávnění svým aktivním postojem odvrátit.“ Tento institut tak má přispět k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, neboť možnost pozbytí řidičského oprávnění působí na řidiče preventivně nápravně, a to zejména hrozbou dosažení dvanácti bodů. Bodovým hodnocením dochází k průběžnému sledování kázně toho kterého řidiče, přičemž důsledkem jeho opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích, za které mu jsou ukládány sankce v přestupkovém řízení či tresty v trestním řízení, může být právě pozbytí řidičského oprávnění v případě dosažení dvanácti bodů (podrobněji k tomu srov. např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2009, č.j. 2 As 19/2009 – 93, přístupný na www.nssoud.cz).

Z judikatury správních soudů ke shora označeným ustanovením jednoznačně vyplývá (k tomu srov. zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 24. 6. 2009, č.j. 52 Ca 10/2009-78, či rozsudek téhož soudu ze dne 3. 3. 2010, č.j. 52 Ca 39/2009-25), že správní orgán ve správním řízení, v němž bylo žalované rozhodnutí vydáno, zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123 zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudů ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženém bodovému hodnocení jednání.

Žalobce přitom v žalobě brojil právě proti jednomu z aktů, které předcházely nyní přezkoumávaným rozhodnutím stran záznamu bodů. V žalobě totiž primárně uváděl, že správní orgán v případě přestupku ze dne 14.7.2009 nedostatečně zjistil skutkový stav a neprovedl výslech jím navrženého svědka, který měl dosvědčit, že v době řízení motorového vozidla před kontrolou byl připoután bezpečnostními pásy, že se tudíž přestupku, který sloužil jako podklad pro záznam bodů, nedopustil.

Jak již bylo výše uvedeno, z judikatury správních soudů jednoznačně vyplývá, že žalovaný, ani prvoinstanční orgán nemohly v řízení podle § 123a silničního zákona a násl. přezkoumávat správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Krajský soud tak souhlasí se žalovaným, že v předmětném řízení nebylo potřebné vyslýchat svědka k události, která založila přestupkovou odpovědnost, neboť jedinou okolností relevantní pro záznam bodů byla a je existence pravomocných rozhodnutí o jednáních zařazených do bodového hodnocení. Tyto rozhodnutí přitom nebyly, jak vyplývá ze správního spisu, ostatně to žalobce ani netvrdí, zrušeny příslušným orgánem, a je tak třeba na ně v souladu se zásadou presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci nahlížet jako na správné a zákonné. Z těchto důvodů neshledává soud námitky žalobce brojící proti aktům, na základě kterých byly žalobci zaznamenány body, případnými. Žalovaný se dikce označených ustanovení jednoznačně držel, řádně posoudil jak soulad napadeného rozhodnutí prvoinstančního orgánu s právními předpisy, tak se řádně a přezkoumatelným způsobem vypořádal s uplatněnými námitkami.

Napadené rozhodnutí bylo tedy podle krajského soudu vydáno v souladu se zákonem. Nelze proto hovořit o jeho nezákonnosti, jak dovozoval žalobce. Krajský soud argumentaci žalobce nepřisvědčil, přičemž se plně ztotožňuje s rozhodnutím žalovaného, jakož i prvoinstančního orgánu, na které pro úplnost v plném rozsahu odkazuje, neb v nich obsažené závěry mají oporu v právní úpravě a správním spisu.

S ohledem na výše uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci žalobce úspěšný ve věci nebyl a právo na náhradu nákladů řízení by proto bylo možno přiznat žalovanému. Jelikož však nebylo zjištěno, že by žalovanému v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ustanovení § 102 a násl. soudního řádu správního) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 soudního řádu správního).

V Brně dne 19.10.2011

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu